

Q.K.420.2.

723

LÆLII C A-
PILVPI CENTO VER.
gilianus , de uita Monachorum,
quos uulgo Fratres
appellant.

A
IN PONTIFICEM VEL
Minotaurum Roma. Ver-
sus Sotadei.

Laus tua non tuafraus uirtus non co-
pia rerum,
Scādere te fecit hoc decus eximū,

I T E M.
Conditio tua sit stabilis nec tempore
paruo
Viuere te faciat heic Deus omni-
potens.

I T E M.
Pauperibus sua dat gratis, nec mu-
nera curat
Curia Papalis quod modo percep-
imus.

Retro hæc lege Lector ab
ultima ultimi uersus dicti-
one exorsus, & sensus uer-
sus patebit.

Litterae
Uilliamini

LÄELII CAPILVPI CENTO

Vergilianus, de uita Monachorum,
quos uulgo Fratres appellant.

ILLE ego, qui quondam cum Gallus amore
periret,

Propositio

Noctes atq; dics cecini sub tegmine fagi,
Carmibus patrijs lcuim sp̄ctacula rerum,
Maius opus moueo: non hic te carmine ficto
Magnanime Acnea, nec te rationis cgentem
Infoelix Dido miscri post fata Sychæi,
At fratres rerum dominos gentemq; togatam,
Illustres animas et corda oblita laborum
Dicam euidem frctus cithara fidibusq; canoris
Fatidicæ Mantus, non omnia possumus omnes.

O decus Italæ, magnæ sp̄cs altera Romæ

Inuocatio.

Cura Deūm Hippolyte, proles pulcherrima bello
Per tot ducta utros antiquæ ab origine gentis:
Tu mihi, seu magni superas iam frigora Rheni
Horridus in iaculis et pelle Lybistidis ursæ
Arma inter regum clypeoq; insigne paternum
Ccntū angues cinctamq; geris serpentibus Hydrā
Arduus insurgens et grandia lilia quassans:
Siue Padi ripis augusta ad mœnia regis
Vnde genus ducis Tyrio conspectus in ostro
Inter sacra Deūm patribus das iura uocatis:
Da facilem cursum atq; audacibus annue cœptis.

Ab ioue principiū generis, si credere dignū est: Narratio
Dijs quanquam genit, tot iam labentib; annis de primis
Errabant acti fatis maria omnia circum, Monachis
Nulli certa domus, habitabant uallibus imis

A ij

Seclusum nemus & scopulis pendentibus antrum,
Riparumq; thoros inter descraferarum,
Sole sub ardenti gelidiq; sub æth. ris axe.
Iam tum religio pauidos terrebat agrestes.
Victum infelicem baccas lapido saq; corna
Dant rami, & uulsi pascunt radicibus herbæ.
Pocula sunt fontes liquidi, non Massica Bacchi
Munera, non illis epulæ nocuere repostæ.
Nulla Venus nulliq; animum flexere Hymenæi.
Heu pietas, heu prisca fides, quis talia fando
Temporet à lachrymis? Longo post tempore uenit
Vnus, qui nobis Deus æthere missus ab alto.

Vt à prima Is genus indocile & dispersum montibus altis
origine de Composuit legesq; dedit, noua quærere tecta.
generarint Idem omnes simul ardor agit, labor omnia uincit
posteri. **Improbis,** & rcrum fato prudenti i maior.
Magnanimi Heroës, nati melioribus annis
Europa atque Asia, super & Garamantas et Indos
Centum urbes habitant magnas, atque aurea tecta.
Aurca nunc, olim sylvestribus horrida dumis.
Tantum æui longinqua ualct metare uetus fas.
Nunc & pauperiem & duros perferre labores
Saxa per & scopulos, & uirginitatis amorem
Religio uetuit monitu imperioq; Deorum.
Quid loquor? an suæ cuique Deus fit dira Cupido?
Ergo omni studiølæti conuiua curant
Victus. Ante focum si frigus erit, si mæsis in umbra.
Hoc uirtutis opus: glacies ne frigida lædat
Molle pecus, scabiemq; ferat turpeisq; podagræ
Et tunicæ manicas & habent redimicula mytræ.
At genus immortale Deum præcepta secuti
Incum:

Incumbunt generis lapsi sarcire ruinas. Oeconos
Stat fortuna domus, & cui numerantur auorum. miamonae
Iura magistratusq; legunt sanctumq; scnatum, stici.
Rectores iuuenum & rcrum, regemq; tremendum
Et quos aut pecori malint submittere habendo,
Dum faciles animi iuuenum, dum mobilis ætas,
Aut aris scruare sacris, aut scindere terram.
Condit opes alius, grandæuis oppida curæ.
Sunt quibus ad portas cecidit custodia sorte.
Omnibus in morem tonsa est coma, obesaq; terga
Et crurum tenus à mento palcaria pendent.
Omnibus idem animus denso distendere pingui
Quem legere ducem, sed non genus omnibus unū.
Sed neq; quam multæ species, nec nomina quæ sint
Est numerus, nec enim percurrere nomina possem.
Non mihi si linguae centum sint oraq; ccentum. Ordinum
Stat sua cuique dies, brcuc & irreparabile tempus diuersitas
Omnibus est, ueniet lustris labentibus ætas
Cum domus & proles subito defecerit omnis. Oraculum
Hcu nihil inuitis fas quenquam fidere diuis.
Quid labor aut benefacta iuuant, sic omnia fatis
In peius rucrc, ac retro sublapsa referri
Tum sciat, aërias alpes & Norica si qui
Castella in tumulis uidet desertaq; regna. Ab exēplo
Hic quondam morbo cœli miseranda coorta est Germano.
Vana supersticio ueterumue ignara Deorum,
Quam neque fas igni cuiquam, nec sternere ferro. Ironice
Mores & studia, & populos, consortia tecta. hæc dc Eu
Sustulit ista prior stygijs emissâ tenebris. āgclio re-
Monstru horrendu, informe, ingens, cui lumē adē= nascente dī
Odit & ipse pater Pluton, odere sorores. Cptum, cuntur.

Parua metu primo, mox sese attollit in auras
Tam facti prauiq; tenax, quam uuntia ueri.
Inq; dies audiū surgens caput altius effert.
Quæ regio in terris nostri non plena laboris?
Aspic & extremis domitum cultoribus orbem,
Et penitus toto diuisos orbe Britannos.
Quid memorem infandas cædes uertitosq; Hymen=
Ausi omnes immane nefas ausoq; potiti (næoss
Corripuere sacram effigiem manibusq; cruentis
Diripuerunt aras & relligiosa Deorum
Limina, ubique pauor & plurima mortis imago.
Quin etiam medias Italum bacchata per urbes
Pestis & ira Deum maioremq; orsa furorem.
Haud ignota loquor, cuncti se scire fatentur.

Paulus ter Tertius ille hominum diuumq; interpres Asylas
tus Papa. Os humerosq; Deo similis, cui plurima mento
Canicies inculta iacet, dependet amictus
Sordidus ex humeris, omnis quem credidit etas
Semincab æthereo & genas alto a sanguine diuum,
Fas omne abrumpit, trrepidusq; repente refugit
Pictus acutunicas, tot se uertit in ora.
Hci mihi qualis erat, quantum mutatus ab illo,
Seditione potens, instructus & arte Pelasga
Ibat, & ingenti se se clamore ferebat,
Consilio uersare dolos ingressus & astu
Fertilis Ausoniæ populos sermonc replebat,
Oblitus decorisq; sui sociumq; salutis.
Ausus quin etiam sacrata auillcre templo
Numina magna Deum.

Ergo omnis furijs surrexit Hcturia iustis
Tumclerare fugam, ueterestellure recludit

Theſane

Theſauros, ignotum argenti pondus & auri,
Conſcius audaciſ facti penetrauit ad urbes
Et genus inuiſum & diri ſacraria Ditiſ
Arma Iouis fugiens atque altæ moenia Rome.
Et nunc ille Paris cum ſemiuiro comitatu
Ignis ubi in medio & ſocij cratera coronant
Telibans Leneæ uocat reſupinus in antro.
Cauſa mali tanti fulgenti muricæ uestis,
Inuidia inſelix laudumq; immensa Cupido.
Nusquam tuta fides, coluber mala gramine paſtus
Hortator ſcelerum, ſtimulis agitabat amaris.
Nec requieuit enim, donec de culmine ſummum
Inter ſaxa uirum ſtygias detruſit ad undas
Impaſtus ſtabula alta Lco ceu ſæpe peragrans
Nunc hos nunc illos aditus omniemq; pererrat
Italiam, taliam, ſinuosa uolumina uerſat.
Arrectis horret ſquammis & ſibilat ore.
Horrefeo refereſ, Dij tale m auertite caſum.
Dij prohibeſte minas, ſuperet modo Mantua nobis,
Mantua diues auis, qualis Berecynthia mater
Læta Deum partu, procul o procul eſte profani.
Dij patrij ſeruate domum paruosq; nepotes.
Et placidi ſeruate pios dominanq; potentem.
Te precor Alcide magnum et memorabile numen,
Quē priu coliuſuſ miſerantem incōmoda noſtra, Hercules
Hanc priuum tutare domum, genus acrc luporū. dux Fer-
Hac caſti maneant in relligione nepotes,
Et natuſ natorum, & qui naſcuntur ab illis. variae.

Quò feror? unde ab iſ? fugit irrepabiliſ tēpus
Singula dum capti circumueſtamur amore.
Multiq; præterea poſt me memoranda relinquo.

Vos o Calliope, precor aspirate canenti
Sacra, Deosq; dapes, et plenæ pocula mensæ,
Fortia facta patrum, magno nunc ore sonandum.

Omne adeo genus in terris populūq; patresq;
Mollibus è stratis opera ad lux suscitat alma.
Et matulini uolucrum sub culmine cantus.
Principio delubra adeunt, atque ære sonoro
Turribus aut altis, aut summi culmine tecti
Dant signum, fulsere ignes altaria circum.
Iamq; sacerdotes soli cantare periti
Velati lino uolitant, ostroq; decori,
Et cantare pares et respondere parati,
Agmine partito fulgent, lustrantq; choreis
Atria, dependent lychni laquearibus aureis.
Stant aræ circum, puraq; in ueste sacerdos

Missa de Tercentum tonat ore Deos, ter gutture uoces
scriptio. Aut quater ingeminat, sequitur cum cætera pubes,
Et nostras audite preces, templiq; sacerdos
Ante aras plena supplex ueneratur acerra
Affaturq; Deostendens ad sydera palmas,
Se causam clamat crimenq; caputq; malorum,
Multaq; se incusat, rapidoq; hæc addidit ore:

Salve sancte parens superi regnator Olympi
Semper honos nomenq; tuum laudesq; manebunt,
Et nos et tua dexter adi pede sacra secundo.
Nos tua progenies, cæli quibus annuis arcem.

Cœna my= Has ex more dapes, ille hæc monimenta reliquit,
stica. Ertrema iam in morte, hanc tanti numinis aram
Seruati facimus meritosq; nouamus honores.
Nate patris summi tua nc hæc per uulnera seruor,
Mortuæ tua uiuens? que causa indigna serenos

Ecdasuit

Fœdauit uultus? aut cur hæc uulnera cerno?
Vicit iter durum pietas, te ianitor Orci
Te stygij tremuere lacus, tu sceptra Iouemq;
Concilias, tu das epulis accumbere diuum.
Parce pio generi, et propius res aspice nostras.
Dijq; Deeq; omnes, tuq; ô sanctissima uates
Alma parens, præscens nostro succurre labori.

Hæc ubi dicta dedit diuino ex ore sacerdos
Dona laboratæ Cereris, cœlestia dona
Miraturq; interq; manus et brachia uersat.
Hè u quid agat? uaria confusus imagine rerum
Atque animum uinc huc celerem nūc diuidit illuc,
In partesq; rapit uarias, ut uerteret morsus
Exiguam in Cererem sua scrunt numine Diui,
Et uiolare manu malisq; audacibus orbem
Fatalis crusti, pectus percussit honestum
Terq; quaterq; manu, gemutū dat pectorc ab imo.
Sic ait, haud equidem tali me dignor honore.
Et sacer impluit dextram scyphus, ocyus omnes
Demiseré caput percussæ pectora matres.
Agnouere Deum proceres, ille impiger hausit
Spumantem pateram et pleno se proliuit auro.
Ite ait, et socios pura circumtulit unda
Spargens rore leui, et depasta altaria liquit.

Haud mora, continuo perfectis ordine uotis
Consurgit senior diuosq; in uota uocauit
Nudato capite, et medio stans aggere fatur,
Asper acerba sonans, intentis omnibus unus
Fata canit fusus propexam in pectore barbam,
Edocet humanis quæ sit fidutia rebus,
Tartareas etiam fauces noctemq; profundam

Transub=
stantiatio.

Corporis
māducatio.

Calix.

Monacho
rū concio=
nēs.

A i

Et coniuratos cœlum rescindere fratres,
Supplicia & scelerum pœnas, sedesq; beatas,
Ambrosiæ succos, & odoriferam panaceam,
Admonit, immiscetq; preces, alternaq; iactat
Brachia protendens, flammantia lumina torquens
Obtutu tenet ora soloq; immobilis hæret.
Incipit effari mediaq; in uoce resistit.
Omnia transformat se sc in miracula rcrum.
Ille sitim morbosq; ferens mortalibus ægris
Horrendas canit ambages præscnsq; minatur
Exitium, ueterum uolucns monumenta uirorum,
Acstusq; & pluuias & agentes frigora uentos,
Obscenamq; famem & tristes denuntiat iras.
Horrescunt corda agricolis, stupet inscia turba.
Vota metu duplicant matres, actæq; furore
Conclamat, resonant late plangoribus ædes.
Lamentis, gemituq; & fœminco ululatu.
Talia uociferans solio se tollit ab alto
Temporan nudus adhuc, tunicaq; inducitur artus,
Tum uirgam capit, hac animas ille cuocat Orco.
Hunc circum innumeræ gentes, miserabile uulgas
Post alij proceres, uitæ & criminæ discit.
Munera portantes choros auriq; talenta,
Setigerosq; suis, Dodoncosq; lebctas,
Prosequitur uenia, & uerbis compellat amicis.
Omnibus exhaustos iam casibus, omnium egenos
Castigatq; auditq; & ad impiatartara mittit.
At qui diuitijs soli incubuere repertis
Fulmine deieci fundo uoluuntur in imo.

A que ca diuersa penitus dum parte geruntur,
Tectum, augustum, ingens, centū sublime columnis

Instru

Misericordia, miseric.

Confessio.

Instruitur, mcdijsq; parant conuiuia teclis. Apparatus
Ordine ahena locant alij flamasq; ministrant, prandij.
Pars calidos latices, uerubusq; trementia figunt
Terga suum, ccentum pingues cū matribus agnos.
pars epulis onerant mensas, Cereremq; canistris
Expediunt, tonsisque ferunt mantilia uillis.
Supponunt alij cultros, Bacchumque ministrant.
Discurrunt, uariantque uices, arisque relicis
Perpetuis soliti patres considere mensis
Circum claustra fremūt, arrestisq; auribus astant,
Intenti expectant signum, diuosque precantur.
Tum pater omnipotens, rerū cui summa potē=
Tandem p̄greditur magna stipante catrua. (stas, Abbas.)
Monstrū, horrendum, ingens, crassum farragine
Morc patrū solio medius confedit aucto. (corpus,
Ille operum custos, illum admirantur, & omnes
Circumstant fremitu denso, cum sepe morta est
Seditio, sœuitque agitans discordia fratres. Monacho
Ille regit dictis animos fratresque superbos rum contē
Imperio premit, ac uinclis & carcere frenat. tioncs.
Ne pueri, ne tanta animis assuescite bella,
Tuque prior, tu parce, genus qui ducis Olympo. Prior.
His animaducis opera inter talia primus
Vltro animos tollit dictis, atque increpat ulti.
Osocij, nec enim ignari sumus ante malorum.
Hæcerat illa famæ, hæc nos suprema manebat
Per uarios casus, per tot discrimina rerum
Exitij positura modum, nunc uiribus usus,
Nunc manibus rapidis, omni nunc arte magistra.
Quod uoti optastis adeſt, sic itur ad astra.
Ergo agite, & cuncti nunc illas promite uires.

Communi-

Communemq; uocate Deū, & date uina uolentes.

Hic finis fandi, solio insonuitq; flagello.

Vtq; dato signo spatia in sua quisq; recessit

Ordninc cuncta suo, tunc facta silentia linguis.

Monacho: Sic animisiuuenum furor additus, inde lupi ceu

Tum uora: Raptorecs atrain nebularapiuntq; ruuntq;,

citas.

Diripiuntq; dapes, contactuq; omnia foedant.

Nec morane nec requies, olli certamine summo

Tergora diripiunt costis, tum dente tenaci

Dant sonitus, duro crepitant sub uulnere male.

Implentur ueteris Bachi pinguisq; farinæ.

Teuthonico ritu uertunt crateres ahenos.

Postquam exempta fames epulis, uox omnibus

Cœlicolum regigrates per soluere dignas (una,

Non opis est nostræ: media inter talia uerba

Nescio qua præter solitum dulcedinc læti

Monacho: Deuenere locos letos, cantusq; dedere,

rum lusus. Ceu quondam niuei liquida inter nubila cygni,

Cum se se è pastu referunt, hic fluminæ circum

Fundit humus flores, texunt umbracula uitcs.

Hic gelidi fontes & prata recentia riuis,

Speluncæ, uiuiq; lacus, ac lustra ferarum.

Tum laqueis captare feras, & fallere uisco

Impendunt curas, & rectia ponere ceruis,

Auritosq; sequi lepores, & fluminis alueo

Cum uenti posuere aliis trahit humida lina.

Pars in gramineis exerceat membra palæstris.

Et tenucs rumpunt tunicas per opacæ uiarum.

Pars pedibus plaudunt chorcas et carmina dicunt.

Consonat omne nemus strepitu, risuq; soluto,

Tunc pictate grauem ac meritis si forte uirū quem

Con-

Conspexere, silent, aut uersi tergade dērē.

At patiens operum patruoq; assueta iuuentus **Monachis**
Aut onera accipiunt uenientum, aut agmine facto **aulici.**

(Fit uia ui) penetrant aulas & limina regum.

Discurrunt alij ad portas & tecta domorum,
Conuectare iuuat prædas & uiuere rapto, **Mendicant**
Venturæq; hyemis memores quæsita reponunt, **res.**

Aut fœtus ouium aut urentes culta capellas,
Castanasq; nuces, pariter frumenta sequuntur

Interea socios uocat alta in templo sacerdos

Iam pridem resides, agrisq; effusa iuuentus
Vndique conueniunt, & tristia funera ducunt, **Funera uis**
(Ne quid inexpertum) cœpit antiaq; æra scutum

Tum gemini fratres, nec multum discrepat ætas,

Funeras rapuere faces, de more uetusto

Incedunt pueri defunctaq; corpora uita

(Quod genus hoc hominū?) læti clamore reportat

Hic matres miseræ, pueri q; parentibus orbi

Flent moesti, resonat magnis plangoribus æther.

Spargitur & tellus lachrymis & molle pheretur.

Ipsi lætitia uoces ad sydera iactant

Per medias urbes, longa cum ueste sacerdos

Lustrauitq; uiros dixitq; nouissima uerba

Manibus & cincri. Quām molliter ossa quiescent. Mortuos

Tum lecti iuuenes media testudine templi **Spoliant.**

Incurrunt densi spoliantq; calentia membra

Religione patrum, soueisq; abscondere discunt.

Deuxxo interca propior fit uesper Olympo, **Cœna.**

Tecta petunt, multa referrunt se nocte minores.

Instaurant epulas & mensæ grata secundæ

Donaferunt, noctem flammis funeralia uincunt.

Aduol-

Aduoluere foci ulmos ignique dedere.
Inuitat genialis hyems curasque resoluit.
Tunc somni dulces, et tunc mollissima uina.
Postquam prima quies epulis mensaque remotae
Porticibus longis, nil magnae laudis egentes
In ualidi que scnes somno uinoque sepulti
Conticuere, sopor fessos complectitur artus.

Omnibus una quies, operum labor omnibus unus.
Monachorum libido At non in uencrem segnes, et dulcia furtarum libido
Egregij forma, et primaeuo flore iuuentus,
Defensit tenebris et dono noctis opacæ

Prophetus dor. In furias ignemque ruunt, nec claustra nec ipsi
Custodes sufferrunt, amor omnibus idem.
Multi praeterca, quod rebus restat egenis,
Sæpe manu liquido distendunt nectare cellas.

Magnanum Hrcorum pertentant gaudia pectus
Solamque mali distillat ab inguine uirus.

O fortunatos nimium, sua si bona norint.

Non absunt illis saltus armentaque læta.

Cælati argenti sunt auri multa talenta,

Moniales ironia. Sacra Dcum, sanctique patres, et chara sororum
Pectora mœrentum tenebris et carcere cæco
Centum ærci claudunt uictes, et sæpe sine ullis

Coniugijs uento grauidæ, mirabile dictu,

Epilogus ad monachos omnia. Religione sacræ, non hæc sine numine Diuūm
Iam noua progenies cœlo demittitur alto.

Credo equidem, nec uana fides, genus esse Deorū.

um et la Salutem uera Iouis proles, tibi nomina mille.

borū et pe Diues opum, diuines pictai uestis et auri,

riculorum Omnes cœlicolas centum complexanc potes.

experies. Hinc Italæ gentes omnisque Oenotriatellus

In dubijs responſa ferunt, tibi maxima rerum
Verborumque fides, & nescia fallere uita.
Cura tibi Diuum effigies & templa tueri.
Europam atque Asiam magno turbante tumultu,
Non e qdcm inuidio, ipsa procul discordibus armis
Haud impacatos à tergo horribis Iberos.
Non unquam somnos abrumpit cura salubres.
Atque utinam ex uobis unus uestri que fuſſem
Aut custos gregis, aut maturæ uinitor uiae
Omnia uincit amor, quis enim modus adſit amori?
Ille mihi thorata ſimul cum pectorc rupit.
Transadigit coſtas liquitque uolatilc ferrum.
Altius ad uiuum perſedit uulnere mucro.
Quid facerēs talin' poſſum me opponere monſtro?

O fortunatæ gentes, genus ab Ioue ſummo,
Vobis parta quies, nos flendo ducimus horas
Nos alias hinc ad lacrymas eadem horrida belli
Fata uocant, ſæuit toto Mars impius orbe. Bella noſ
Regibus inceſſit magno discordia motu. ſtriſæculi.
Hinc mouet Euphrates, illinc Germania bellum
Turbidus & torquens flauentes Ister arcas.
Extremique hominum Morini, tot millia gentes
Arma ferunt Italæ, ſanguis nouus imbuit arma.
Nunc etiam horribili uisu portenta ſequuntur
Obſcenæ uolucres (id rebus defuit unum)
Aetheraq; obſcurant pennis camposq; patentcs
Facta nube premunt: En queis conſeuimus agros?
Nec tantis mora prodigijs, bella, horrida bella,
Et Tybrim multo ſpumantem ſanguine cerno.
Ecce iūnicus atrox, genus inſuperabile bello, Turca.
Victor ab aurora populis ſummasq; minatur

Dicitur

Deiecturum arces Italum, excidioq; daturum
Aerc cauo, curruq; uolans dat lora secundo
Per Graium populos & lapidis arua Timau.
Heu quantæ miseris cædes Laurentibus instant.
Ventum ad supremum est, en quo discordia ciues
Perduxit miscros? nec habet fortuna regressum.

Hos inter motus, atque hæc certamina tanta
Ipsa immota manet spectatq; interrita pugnas
Chara Dcūm soboles, solido de marmore templæ
Assiduo resonat cantu, nec ferrea iura,
In sanumūc forum, aut populi tabularia uidit.
Atque mctus omnes strepitumq; Acherontis anar.
Subiecit pedibus, non ulli obnoxia curæ.

Et spectare dapes, solennes ducre pompas
Ad delubra iuuat, cæsosq; uidere iuencos.
Hic amor, hoc studium, summa nituntur opum ui
Regales inter mensas nymphasq; sorores
Syderis in numerum, atque alto succedere cœlos.
Ist locus urbis erit, requies & certa laborum.

Scilicet.
Viuite fœlices, ô terq; quatcrq; beati
Quòres cunq; cadēt, si quid mea carmina possunt
Nulla dies unquam memori uos eximicte euo.

F I N I S.

TC 1748 OB

X22/182

1978 T

Farkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

